

ustanovljenje autografnog teksta u svim detaljima; 3. psihologija ljudskog govora i filozofijska antropologija uopće; 4. uloga i zadaća pisane riječi Božje u Crkvi i čovječanstvu uopće, t. j. cilj ili svrha Sv. Pisma. Jasno je, da će upravo zbog ovakvih faktora inspiracija ostati jednako kao i eksegeza sv. teksta manje više izvrgnuta slobodnoj naučnoj diskusiji, kako nam to svi minuli vjekovi crkvene povijesti svjedoče.

Dodatak bilješci »Aures autem perfecisti mihi«.

(Bog. Smotra 192. III, 344 str.)

Lect. **הַפְּעֻטָּה** osniva se na posve slučajnoj, faktičnoj, i ako manje vjerojatnoj pogriješci prepisivačevoj. Ta faktična pogriješka dala je povod mijenjanju slijedećega וּבְיַד הַיְהוָה וְהַיְהוָה i to hotimičnome mijenjanju u koliko se promjena već otprije nije eventualno nehotice dogodila. Taj čitav problem postaje mnogo vjerojatniji, ako se pretpostavi lect. **הַפְּעֻטָּה** iza koje slijedi **גִּיּוֹרָה** iskvareno tijekom vremena nepažnjom prepisivača u **גִּיּוֹרָה** čemu je netko sprijeda stavio hotimice **אֵי** hoteći dati riječi smisao. Kako se **אֵי** između **הַפְּעֻטָּה** i **גִּיּוֹרָה** i onako fonetski nalazi, vjerojatno je, da je taj posljednji prepisivač-ispravljač držao, da je **אֵי** što ga on umeće, već otprije ovdje stajao, te je samo pomutnjom predašnjih prepisivača ispao.

Zahvala Don Frana dr. Bulića.

Pred pet godina, prigodom moje sedamdesetipete-godišnjice života, a pedesete godišnjice moga naučnoga rada, moji kolege u nauci, domaći i strani, obasuse me iskazima poštovanja i posebnim **S p o m e n - Z b o r n i k o m** (**S t r e n a** **B u l i c i a n a**) učenih radnja, ponajviše iz moga naučnoga područja; moji bivši učenici izljevima ljubavi i širokih simpatija; moji prijatelji srdačnim čestitkama; razni kulturni zavodi posebnim odlikovanjima.

Kada sam se zahvaljivao na tim brojnim izljevima ljubavi prema nauci i znanosti, kojih sam ja tekar skroman svećenik, nisam mogao ni pomisliti, da će se poslije pet godina, prigodom mojih navršenih osamdeset godina, pojaviti i u mojim kolegama nauke, u znanstvenim zavodima, u domovini i vani, u građkim zastupstvima, u mojim bivšim a i sadašnjim učenicima srednjih zavoda, u mojim prijateljima i znancima onaj val oduševljenja što kan da je htio da nadmaši, pa je i nadmašio prvašnje izljeve širokih simpatija prema mojoj osobi.

Ovi su izljevi priznanja utješljivi u sutonu moga života, jer su mi dokazom, kako sjeme posijano pred pedeset godina od jed-

nog nastavnika nije palo u drače nego na plodno tlo, pa je kroz nekoliko decenija dalo obilna ploda i priznanja za uloženi trud i muku. Nu nada sve su ti izljevi dokaz, kako ima na ovome svijetu nešto što vrijedi više od materijalnih dobara, više od materijalnih užitaka, više od samoga zdravlja i života, a to je ljubav i odanost čistoj nauci.

Oni izkazi dokazuju da u današnjim još na žalost mutnim evropskim odnosima, u ovoj dizorijentaciji pojmova, u ovoj općoj disharmoniji jedna je kula ipak sigurna okolo koje duhovi, ma bilo koje narodnosti, ma bilo kojeg mišljenja, mogu se okupljati na obranu ideala čovječanstva, a to je nauka. Nauka, ta jaka socijalna veza što se diže kao svjetionik u ovim tminama i svima nama jednako svijetli, samo ona može da izravna sve narodne, vjerske i plemenske opreke te povede narode putem prave prosvjete i time učvrsti uvjerenje, da su svi ljudi i narodi na ovoj zemlji braća pozvana da zajednički porade na dobrobit cijeloga čovječanstva.

Osjećam stoga dužnost, da se najtoplije zahvalim svim svojim domaćim i stranim kolegama u nauci, kao i svim gradovima i gradskim zastupstvima, svim znanstvenim i učenim zavodima, osobito pak onome velike gimnazije u Splitu, svim prijateljima i znanjcima, koji i novčano dopriniješe za porast moje *Zaklade*, namijenjene odgoju mladića u onoj znanstvenoj struci, u kojoj sam ja najviše radio, svima, te svima i njihovim narodima iskrena čestitka za nastajuće božićne blagdane i novo ljeto.

Meni pako, u ovoj odmakloj dobi života i u novim, nedavno nastalim službenim mojim prilikama, neka bude bez zamjerke dozvoljeno da zaželim, iza svih ovih opetovanih priznanja, a prema onim riječima klasičnoga pisca, da ovo malo dana, što mi božja Dobrota ostavlja na zemlji, sprovedem, držeći se daleko od tvrdokorna prkosa i servilna laskanja, ali daleko i od svake ambicije, u patriotskom, samoprijegornom radu, ili da to rečem jezgrovitijim riječima samoga pisca: *inter abruptam contumaciam et deforme obsequium liceat mihi iter pergere labore plenum, ambitione vacuum*.

Ovu milost neka mi božja Providnost na ovoj zemlji podijeli!

Split, 20. prosinca 1926.

Don Frane Bulić.

Jedan jubilej. I našim čitateljima dobro poznata nakladna knjižara Jos. Kösel & Friedrich Pustet u Münchenu proslavila je pod konac prošle godine svoj stogodišnji jubilej. Još je u 18. stoljeću knjigoveža Anton Pustet otpočeo u Halsu (kod Passau) s malom knjižarom. Kasnije mu je sin otvorio veću knjižaru u Passau, uredio tiskaru i otpočeo nakladnim poslom. U god. 1826.